

عنوان مقاله:

برنامه ریزی سرمایه اجتماعی در محلات فرسوده شهری در راستای افزایش کیفیت زندگی (نمونه موردی: محله سنگلج تهران)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی شهرسازی، معماری، عمران، محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمدایوب میگونی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

نقش و اهمیت سرمایه اجتماعی به عنوان مقوله ای نسبتاً نوظهور در عرصه حیات اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی جوامع و کارکردهای مهم آن در کنار سایر انواع سرمایه چون سرمایه فرهنگی-انسانی، سرمایه فیزیکی و سرمایه اقتصادی سبب شده است تا تولید و توسعه آن مورد توجه قرار گیرد. ساختمان ها و کلیه فضاها و بافت های تاریخی شهرها، ارائه کننده هویت، تاریخ و فرهنگ آن ها هستند و حتی اهمیت این موضوع گاه در سطح هویت ملی مطرح میشود. اما در سالهای اخیر و با پیشرفت روزافزون علوم و فنون و توسعه صنعتی، شهرهای تاریخی بیش از سایر شهرها تحت تاثیر نتایج متاثر از این پدیده بوده اند. اهمیت سرمایه اجتماعی در فرآیند بهسازی و نوسازی شهری به عنوان ظرفیت های درونی و ثروت های پنهان در محلات، یک اقدام غیر متمرکز و از بالا به پایین است. هدف این پژوهش، بررسی رابطه سرمایه اجتماعی و مولفه های آن و توسعه شهری می باشد. روش تحقیق: نمونه آماری این پژوهش ۳۸۴ نفر از شهروندان بالای ۱۸ سال محله سنگلج می باشد که به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شده اند. تحقیق حاضر از حیث نحوه گردآوری داده ها در زمره تحقیقات کمی بوده و از حیث هدف، کاربردی و از حیث غایت در زمره تحقیقات توصیفی (پیمایشی) به شمار می آید. ابزار جمع آوری اطلاعات پرسشنامه است که براساس مقیاس پنج درجه ای لیکرت تنظیم گردیده است. تجزیه و تحلیل داده ها نیز با استفاده از نرم افزار SPSS صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، توسعه پایدار، بافت فرسوده، کیفیت زندگی، محله سنگلج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218677>

